

450 marek polskich
miesięcznieZagranicą miesięcznie 800 Mk
Konto czekowe PKO Nr 140.256Cena
numeru 20 MkReklamacje otwarte są wolne od
opłaty pocztowej. — Redakcja
reklamów nie zwraca bezinteresownych
listów nie uwzględnia.

NAPRZÓD

Organ Polskiej Partii Socjalistycznej

Wychodzi codziennie o godz. 6 rano z wyjątkiem dni poświęconych

Redakcja i Administracja:
Kraków, Dunajewskiego 5.Telefon Redakcji Nr. 396.
Telefon Administracji Nr. 310.
Adres telegr.: Naprzód Kraków.Dział inseratowy:
Powszechnie biuro reklamy
„PRASA”Kraków, Dąbrowska 16, tel. 20-86.
Konto czekowe 149.975.

Pamiętajcie o uroczystości 1 Maja!

Święto Proletaryatu 1 Maja 1922

Towarzysze i Towarzyszki!

W poniedziałek 1 Maja 1922 roku o godzinie 10 przedpołudniem odbędzie się w Krakowie na placu Jabłonowskich

Wielkie uroczyste zgromadzenie ludowe

z porządkiem dziennym:

- 1) MIĘDZYKRAJOWE BRATERSTWO — POWSZECHNE ROZBROJENIE.
- 2) REFORMY SPOŁECZNE.

REFERENCI: TOW. POSŁOWIE IGNAICY
DASZYŃSKI I ZOFIA MORACZEWSKA.

W razie niepogody zgromadzenie odbędzie się w sali „Sokoła” krakowskiego, przy ulicy Wolskiej.

Wszystkie organizacje zawodowe zbierają się przed Domem Robotniczym w Krakowie, przy ulicy Dunajewskiego 5 o godzinie 9 rano.

Kolejarze zbierają się przy ulicy Lubomirskich 5 i łączą się z grupą I przy ulicy Dunajewskiego 5.

Robotnicy elektrycy, Gazownicy, Tramwajowi i Wodociągowi gromadzą się w remizie tramwajowej przy ul. Wawrzynca i łączą się z pochodem z Podgórze i Borku Fałęckiego.

W Borku Fałęckim zbiorą się Towarzysze o godzinie 8 rano, w Podgórzu zaś w Domu Robotniczym przy placu Serkowskiego 11 o godzinie 9 rano, poczem pochodem ruszą na zgromadzenie ludowe do Krakowa.

Organizacje dzielnicowe zbierają się w dzielnicach o godz. 9 przedpołudniem i łączą się z grupą I przy ul. Dunajewskiego 5.

Po zgromadzeniu pochód demonstracyjny

W pochodzie idziemy tylko czwórkami.

Każdy Towarzysz i Towarzyszka powinni zaopatrzyć się w odznakę majową, którą należy kupić u męża zaufania, a nie u osób prywatnych.

Pochód ustawi się na placu Jabłonowskich w następującym porządku: 1) Sztandar partyjny, 2) Posłowie, Komitet Obwodowy, Radni miejscy, Rada Robotnicza, 3) Młodzież akademicka, Urzędnicy prywatni, Robotnicy młodociani, Lutnia robotnicza, 4) Kolejarze z muzyką, 5) Organizacja Tytoniowych i Kobiet, 6) Organizacja Metalowców, Organiz. Robotników Magazynów wojsk, 7) Organizacja Drukarzy, 8) Organizacja Budowlanych, 9) Organizacja Piekarzy, 10) Organizacja Tramwajarzy i robotników miejskich z muzyką, 11) Organizacja Kelnerek, 12) Organizacja Stolarzy, 13) Organizacja Krawców, 14) Organizacja Szewców, 15) Organizacja Malarzy, 16) Organizacja Teatralnych, 17) Organizacja Podgórze i Borku Fałęckiego z muzyką, 18) Organizacja Dozorców i Dozorzyn do-

mów, 19) Organizacja Chemicznych, 20) Organizacje dzielnicowe.

TOWARZYSZE! TOWARZYSZKI!

Tegoroczne święto proletaryatu powinno być potężną manifestacją polskiej klasy robotniczej przeciw dalszym zakusom militarizmu, przeciw zamachowi burżuazji na ośmiogodzinny czas pracy i na ochronę lokatorów, przeciw reakcji klerykałnej, przeciw prześladowaniom politycznym — za braterstwem ludów, za powszechnym i trwałym pokojem, za reformami społecznymi.

Niech żyje 1 maj! Precz z reakcją! Niech żyje lud pracujący! Niech żyje Polska Partia Socjalistyczna!

O godzinie 3 popołudniu odbędzie się w Parku Krakowskim

wielki festyn ludowy

z nader urozmaiconym programem. W razie niepogody odbędzie się o godzinie 5 popołudniu zamiast festynu zabawy: 1) W salach Związku Stow. Robotn. przy ulicy Dunajewskiego 5, II p. 2) W Domu Robotniczym w Podgórzu, plac Serkowskiego 11.

Przedstawienie w teatrze

O godzinie pół do 8 wieczorem odbędzie się przedstawienie w miejskim teatrze im. Jul. Słowackiego. Bilety wstępu do teatru nabywać można wcześniej w sekretaryacie Rady Robotniczej przy ulicy Dunajewskiego 5, II p.

Krakowska Rada Robotnicza
Polskiej Partii Socjalistycznej.

Listy z Genui

Ranek 18 kwietnia.

Ruch niemały koło siedliska delegacji włoskiej, na której zaproszenie zjeżdżają się przedstawiciele państw zapraszających i dawniejszych aliantów z czasu wojny. Znaleźli się tedy u jednego stołu Facta, Szanzer, Barthou, Lloyd George, ale i pp. Skirmunt, Benesz, Diamanti, Ninczicz, a także przedstawiciel... Portugalii, Radzono dzień cały. W wyniku tych długich obrad Lloyd George z anioła pokoju i dobrodusznego wujaszka przedzierzgnął się w oskarżyciela, w Jowisza gromowładnego, ciskającego pioruny na głowy nielojalnych Niemców. Jak wiadomo, dla Anglika pierwsza rzecz być gentleman'em. Pojęcie rozciągał jak imperium brytyjskie, w danym wypadku oznaczało, że Niemcy wbrew wszelkim zasadom przyzwoitości, dopuszczane będą do narad, po cichu, za plecami Lloyd George'a, nie tylko naradzały się z Cz. Czerinem, ale nawet zawarły traktat, który narusza zasadę równości kontrahentów genueńskich, o której z taką siłą ujmującą mówił Facta na pierwszym penarnem posiedzeniu konferencji.

Lloyd George był tak surowy, że p. Barthou nie miał nic do dodania do jego gwałtownej i namiętnej djabłyby. Włosi, p. Skirmunt, p. Benesz — występował w charakterze elementów łagodzących furję wesołego dotychczas Anglika. P. Skirmunt miał duże powodzenie, osłabiając mocne słowa Lloyd George'a — i największe powodzenie miał u samego Lloyd George'a. P. Skirmunt zwracał uwagę na konsekwencje zbyt wielkiej kary, narzuconej Niemcom. Należy wziąć pod uwagę najdalej idące konsekwencje, w których rozwinięciu i tak stać się może, że Polska zapłaci za wszystko (les pots cassés, jak powiedział minister polski). Mimo to jednak Polska nie waha się i staje u boku aliantów. Ten koniec podobał się bardzo Francuzowi.

Sekretarz konferencji baron d'Avezzano miał notę w takich warunkach zredagowaną natychmiast doręczyć pp. Wirthowi i Rathenau. Ale

gdym stanął przed p. Rathenau'em, ten oświadczył, że jeżeli przyjmie z rąk jego notę, nie będzie mógł uczestniczyć w wielkim obiedzie, danym dla członków konferencji przez p. Facta. Baron tedy schował notę do kieszeni i oświadczył, że doręczy ją nazajutrz rano. I pp. Wirth i Rathenau udali się na obiad, który nie odznaczał się zwykłą w takich wypadkach wesołością. Rosyjanie i Niemcy siedzieli obok siebie, stanowiąc grupę zamkniętą i trochę odosobloną.

Dzisiaj z samego rana Rathenau zgłosił się do Lloyd George'a. Pośredniczył w tej wizycie z natury rzeczy Włoch, Visconti Venosta. Lloyd George przyjął p. Rathenaua. Ten tłumaczył się, że nie działał pokrywką, że starał się „złapać” Lloyd George'a, ale starania te w piątek, w sobotę, w niedzielę były nadaremne... Starał się „złapać” sekretarza sir B. Grigga, ale i to było nadaremne, bo albo spał, albo był nieobecny. I w tych warunkach przyszedł do skutku traktat, który zresztą, jak twierdzi p. Rathenau, nie obraża w niczem interesów ententy, ani wielkiej ani malej...

Dyskutowano też sposoby wyjścia z ciężkiej sytuacji. Dziennikarze angielscy podają nawet rady, których Lloyd George udzielał Rathenau'owi. Wszystko to są przypuszczenia. Nota niemiecka ma być ogłoszona w ciągu dnia czwartkowego. Między Niemcami, w łonie delegacji panuje przekonanie mniejszości, że traktat był „błędem”. Większość podobno nie chce zgodzić się z tym poglądem. Co ciekawe — to, że socjaliści niemieccy, obecni w Paryżu, zarówno przedstawiciel „Vorwärtsu” Schiff, jak i Hilferding, były redaktor „Freiheit”, niezależny, bronią do upadłego słuszności postępowania delegacji niemieckiej. Hilferding ogłosił wywiad w miejscowej gazecie socjalistycznej „Il Lavoro”. — Byłem świadkiem rozmowy, jaką Schiff prowadził z tow. Renaudem, dowodząc, że Niemcom nie pozostaje nic innego, jak wyjechać. Rozmowa ta czyniła przy-

